

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXI Porro q[uod] impositione manuu[m], ordinationes fieba[n]t ex multis
scriptut[a]e locis apertissimu[m] est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

de spiritū sanctū obtineret. Et quis credat apostolos id tenta-
 re uoluisse, nisi per spiritū hoc ipsum ante fuissent edocti. Vt
 tū ita spiritū eos docuisse nusq̃ in scripturis aperte legitur. Sic
 multa sunt profecto quæ per ap̃los ecclesiæ tradita fuerāt, quæ
 tamen ab eis nusq̃ erant scripturis cōmendata. Liqueat istud,
 quū ex alijs, tū ex Eusebij Cæsariensis historia, qui cap. 36. li-
 bri. 3. sic ait. Quū Ignatius per Asiam sub custodia nauigaret
 singulas quasq̃ digrediens ciuitates, & ecclesiæ populos euā-
 gelicis cohortationibus edocebat in fide persistere, & obser-
 uare se ab hæreticorū contagijs, qui tunc primū copiosius cœ-
 perant pullulare, & ut diligentius ac tenacius apostolorū tra-
 ditionibus inhærerent, quas traditiones, cautelæ gratia, & ne
 quid apud pastores remaneret incerti, etiam scriptas se asse-
 rit reliquisse. Hæc Eusebius. O si liber ille iā extaret, in quo
 traditiones apostolorū Ignatius digesserat, non est dubiū quin
 multa quæ iā desyderant, in eo clarissime cerneremus. Sed ut
 ad institutū reuertamur. Sicut non citra mandatū & doctrinā
 spūs, apli spiritū sanctū baptizatis impositione manū cōtule-
 runt, ita per eiusdē spūs eruditionē, etiā ordinandis imposue-
 runt manus, ut & ipsi grām peculiare adepti, munus suū effi-
 caciū adimplerent. Neutrū horū quisq̃ christianus in dubiū
 reuocare potest, quū de utriusq̃ facto tā aperte constet in scri-
 pturis, licet de neutrius mādato, quicq̃ illic certi sit proditum.

Nō oēs ap̃los
 rū eruditiōes
 sunt scriptæ.

Traditiones
 ap̃los ab Ig-
 natione scriptæ
 sunt.

Acto. 8.

XXXI

¶ Porro q̃ impositione manū, ordinationes fiebāt ex mul-
 tis scripturæ locis apertissimū est. Et primū ex ipsius Pauli uer-
 bis ad Timotheū, quæ iā denuo recensere non inutile fuerit. fiebāt manū
 Sic enī ait in eplā priori cap. 4. Ne neglexeris quod in te est impositione
 donū, quod datū est tibi per prophetiā cū impositione manu-
 um autoritate sacerdotij. Et rursum in eplā posteriori cap. 1.
 Cōmonefacio te, ut suscites donū dei quod est in te per impo-
 sitionē manū meæ. Ecce per impositionē manū Pauli, Ti-
 motheus gratiæ donum accepit.

Cauilli
 exclusio.

Nec est q̃ Lutherus cauillet hanc manū impositionē fuisse
 factā, quū Timotheus a Paulo baptizaret. Nā bis ei man⁹ im-
 ponebant, quēadmodū & de Paulo factū, acta palam docent.
 Semel enī Paulo per Ananiā, quū baptizaret, manus erāt im-

CONGRESSVS SECVNDVS

Manusbis Timotheo impositae sunt.
Acto. 13 posita, quēadmodū in actis. 9. cap. tradit, atq; itē p̄ prophetas & doctores, qñ iussu spūs in apostolatū segregabat. Sic pater & Timotheo manus bis erāt impositae, semel ut cōmuniter fieri solet, post baptisma susceptū, de qua manuū impositione ei facta scriptura nihil meminit. Et denuo, quū ordinaret epūs, de q̄ iā Paulus apte scribit. Nā p̄spiciū est ex uerborum ipsorū circūstantia donū illud de quo loquit Paulus erudiendae plæbis causa Timotheo fuisse datū. Præmisit em̄ Paulus, donec uenero attēde lectioni, exhortationi, & doctrinē. Quā obrē & palā est fuisse datū, quū ordinaret episcopus.

XXXII

Timothe⁹ nō legit a Paulo baptizatus

¶ Adde q̄ nusq̄ ex scripturis Lutherus ostēdit Timotheū a Paulo fuisse baptizatū. Circūcisum utiq; nō negam⁹ a Paulo fuisse, quēadmodū in actis ca. 16. tradit. At baptizat⁹ a Paulo nusq̄ legit in scripturis. Q̄ si p̄ter scripturas Luther⁹ uelit quicq̄ testimoniū producere, nō est æquū ut id ei suffragetur, cū is aduersum se nihil p̄ter scripturas dignetur admittere. Cæterū neq; Paulus nisi q̄ rarissime baptizauit, quēadmodū & ipse de seipso testat. 1. ad Corin. 1. dicēs. Nō misit me Chrūs ut baptizare, sed ut euangelizare. Ad hæc in actis ca. 16. tradit, q̄ posteaq̄ a Barnaba Paulus fuisset separatus, is Timotheū apud Lystrā repperisset, matre ch̄riana, prognatū, & iā discipulum factū. Quo satis enitet eū ante fuisse baptizatum.

XXXIII

Acto. 16

I. Timo. 5

I. Timo. 3

Timothe⁹ fuit ep̄s ordinatus cū potestate consecrandi alios.

¶ Paulus igit̄, ut illic ācta tradunt, assumptū secū Timotheum propter ludæos circumcidit, & eodem ceu ministro, non paucos dies, utebat̄, ut experiret quid esset in homine. Nā & hoc ipsum seruare uoluit, quod & alijs mandauit obseruandū Iussit em̄ eidē Timotheo iā ep̄o facto, ne cito manus cuiq̄ imponeret. Id q̄d haud dubie pro ordinandis, & nō pro baptizandis, fieri iussit, quū credētes euestigio baptizari solebant. Sed & pro diaconis p̄cepit eidē, quaten⁹ probarent primū, ac subinde ministraret. Paul⁹ ergo Timotheū aliq̄ diu ceu ministrū habuit secū, nimirū ut periculū eius faceret. Postea uero quū esset probatus, manuū suarū impositione cōstituit ep̄m, & ecclesiæ p̄fecit, eundēq; potestate donauit alios ita cōsecrandi. Nā priori eplā ca. 5. uetuit ne cuiq̄ ipse temere manus imponeret. Neq; dissimiliter idē ipse Paulus Titum ep̄m cōstituit,